

Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen, Inuit Ataqtigiit
Her/

Svar på spørgsmål nr. 010 om lomvier

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug (APNN) har modtaget et § 37 spørgsmål fra medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen (Inuit Ataqtigiit), vedr. lomvier. Spørgsmålet er henvist til besvarelse i mit område.

Baggrunden for spørgsmålet er at Naalakkersuisut netop nu reviderer fuglebekendtgørelsen efter en høringsperiode i november/december 2015.

Ad 1) Hvad er årsagen til, at Naalakkersuisut ikke agter at følge den biologiske rådgivning om totalfredning af lomvier?

I 2013 kom Grønlands Naturinstitut (GN) med biologisk rådgivning vedrørende lomvier. GN anbefalede "en totalfredning, i første omgang sættes til 10 år [...] Såfremt en totalfredning ikke kan prioriteres, vil GN anbefale, at efterårs- og vinterfangsten reduceres til kun at omfatte efterårsfangst".

§ 2, stk. 2 og 3 i Inatsisartut lov om fangst og jagt står blandt andet, at der ved lovens administration skal lægges vægt på ressourcernes bevarelse og reproduktion, den rationelle og sæsonmæssigt bedste udnyttelse i overensstemmelse med sædvanlig biologisk rådgivning, økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn indenfor fangsterhvervet og dertil knyttede erhverv, andre erhvervsmæssige interesser samt på befolkningens rekreative behov.

Der står også at der i forbindelse med administration af fangst- og jagtforhold, skal lægges vægt på inddragelse af fanger- og brugerviden udmøntet blandt andet via relevante hovedorganisationer samt Fangstrådet. Naalakkersuisut følger disse vigtige formål.

I koalitionsaftalen har Naalakkersuisut ligeledes forpligtet sig til revision af blandt andet fuglebekendtgørelsen, der er i gang nu og som vil tage hensyn til selvforsyning og regionale behov.

Det er vigtigt for Naalakkersuisut, at befolkningens ønsker høres. En totalfredning af lomvier forventes også at have en negativ effekt på madvaner, således børn og unge mister interessen for den traditionelle spise. Høringsudkastet med forkortede fangstperioder i efterårsjagten såvel som en totalfredning af lomvie vil begge kræve øget kontrol og opsyn.

29-01-2016
Sags nr. 19182
Dok. nr. 1989104

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apnn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

I revisionen af bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af fugle, valgte jeg derfor, at reducere vinterfangsten. Når vinterfangsten er lagt, hvor den er, er det for at tage hensyn til de forvaltningsområder, der er berørt af mørkeperioden midt på vinteren, hvor fuglene ankommer, når fredningen starter. Der blev valgt en reduktion af vinterjagten fremfor totalfredning, for fortsat at kunne sikre kødforsyning til lokal befolkningen.

Ad 2) Hvad er årsagen til at Naalakkersuisut ikke vil følge den biologiske anbefaling om, som minimum, at begrænse jagtperioderne?

Jeg har valgt dels at lytte til dele af den biologiske rådgivning og dels ved at lytte til ønsker og høringsvar.

Efterårs- og vinterjagten i Syd forkortes med 2 ½ måned og i Nord forkortes jagtperioden med 4 måneder i forhold til gældende regler. Derudover fastholdes antal tilladte lomvier samlet til at være 30 fugle pr. jagtdag sammenlagt af arterne polar lomvie og atlantisk lomvie. Fritidsfangerne må højst skyde 5 fugle pr. jagtdag sammenlagt af arterne polar lomvie og atlantisk lomvie.

I den gældende bekendtgørelse er det kun tilladt for Qaanaaq og Ittoqqortoormiit forvaltningsområder, at skyde lomvier kun til privat forbrug, hvor der højst må skydes 5 fugle pr. jagtdag sammenlagt af de nævnte arter i § 5, stk. 2-4.

Jeg har valgt at udvide forårsjagten i høringsudkastet af hensyn til selvforsyning. "Nord" omfatter Qaanaaq til nordspidsen af Hare Ø. Jagtperioden for Qaanaaq forvaltningsområde er forkortet med 3½ måned.

Der er to nye områder i "Syd", som er sydspidsen af Hare Ø til Qeqqata Kommune's sydlige grænse, der har fået 1 måneds jagtperiode (april) og Nuuk til og med Kap Farvel ligeledes 1 måned (marts).

Endelig er Ittoqqortoormiit forvaltningsområde forkortet med 2 måneder. Det bliver kun tilladt at skyde lomvier til privat forbrug, hvor der højst må skydes 5 fugle pr. jagtdag sammenlagt af de nævnte arter i § 5, stk. 5.

Ad 3) Hvorfor skal personer med fritidsjagtbevis have mulighed for at skyde lomvier i en periode med nedgang i bestanden? Var det ikke bedre alene at forbeholde jagten for personer med erhvervsjagtbevis?

A) Jf. Koalitionsaftalen, så er der ønske om øget selv- og kødforsyning til lokalbefolkningen for at reducere importerede fødevarer.

B) Jeg har valgt at tage hensyn til befolkningens mulighed for selvforsyning ved ikke at udelukke fritidsfingere.

Ad 4) Hvilke informationer lægger Naalakkersuisut til grund for at den nye bekendtgørelse ikke vil føre til en udryddelse af lomvien?

Jeg har fulgt tæt op af udviklingen af antal personer med erhvervsjagtbeviser, som er nedadgående og ændringerne i

alderssammensætningen, hvor erhvervsfangerne bliver ældre og ældre. Efter 2009 ændringen er antallet af lomviefangster gået drastisk ned, som også beskrevet i høringskrivelsen. Det ligger ikke i den grønlandske kultur, at udrydde vores fangst dyr.

Jeg ved også at hverken Naalakkersuisut, undertegnede eller befolkningen er interesseret i udryddelse af lomvien.

Ad 5) Agter Naalakkersuisut at offentliggøre de enkelte høringsvar på høringsportalen i deres fulde længde?

Høringsvarene bliver vedlagt oplæg til Naalakkersuisut, når udkastet til bekendtgørelsen om beskyttelse og fangst af fugle skal godkendes.

Ad 6) Hvornår forventer Naalakkersuisut at offentliggøre den endelige bekendtgørelse?

Jeg forventer, at bekendtgørelsen for beskyttelse og fangst af fugle bliver offentliggjort i løbet af foråret 2016, når Naalakkersuisut har gennemgået høringsvar og et nyt udkast.

Ad 7) Anerkender Naalakkersuisut at der altid findes en grænse for jagttryk på en given art, hvis bestande skal bevares?

Ja, jeg er klar over at der findes en grænse for jagttryk på en given art, hvis bestande skal bevares. I den sammenhæng er det vigtigt igen at understrege vigtigheden af at se på brugerviden og høringsvar, og ikke kun se på biologernes rådgivning. Det er ikke kun fangsten der truer bestanden og fuglenes habitater. Klimaændringer, trafik og andre menneskelige aktiviteter spiller en stor rolle, og hvad nabo-landene gør, hvor vi deler bestande med har også en afgørende rolle.

Naalakkersuisut anvender også forsigtighedsprincippet, når data ikke er tilstrækkeligt eller forældet.

Eksempelvis er den biologiske rådgivning fra Fælleskommissionen om hvid- og narhvaler at kvoterne fastsættes, således at der er 70 % sandsynlighed for bestandsvækst. Lignende er også anvendt i forhold til hvalros.

I udkastet har jeg blandt andet foreslået 40 fuglebeskyttelsesområder med følgende kriterier:

- Beskyttelse af sårbare arter (som lomvien)
- Beskyttelse af områder med et rigt fugleliv
- Fugleområder som er geografisk vigtigt
- Observeret nedgang eller en negativ tendens for et fuglefjeld eller en art / bestand / delbestand.

Ved oprettelse af flere fuglebeskyttelsesområder øges sandsynligheden for øgning og genetablering af de arter Naalakkersuisut vil beskytte. I gældende bekendtgørelse er der kun 13 beskyttelsesområder, hvoraf 6 af disse desværre er forladt af fugle.

Ad 8) Hvornår mener Naalakkersuisut at jagttrykket på lomvier er kritisk for bevarelse af bestanden?

Der henvises til ovennævnte besvarelse.

Med venlig hilsen

Karl-Kristian Kruse